

Logg från Älva

Datum: 21/10-2019

Elevloggare: Daniel Täng och Dante Westerdahl

Personalloggare: Jan Wahlberg

Position: Málagas hamn

Segelsättning: -

Fart: -

Kurs: -

Beräknad ankomst till nästa hamn: -

Väder: Sol 24 grader

Elevlogg:

Skepp Ohoj!

Den sista dagen på resan hade även den en början. Vi vaknade upp pigga som vanligt men ett moln täckte vår omgivning: slutstädningen. Allt ska väck. Älva ska vändas upp och ner, varje hörn ska bli rent och fint. Denna process kallas alltså slutstädning och är ett jävla jobb. Beroende på kompetens kan denna ritual ta mellan 6 till 9 h. Vi gick in med 4 timmar i sikte men slutade på 7 timmar av hårt arbete. Ganska bra om vi får säga det själva. Det inkluderade allt ifrån mässingsputs till inventering och allt där emellan. Att städa däck i oktobersolen var både slitsamt och härligt men jobbet blev gjort. Likaså för de övriga arbetsområdena.

Vid halv tolv servades lunch utan tallrik ;() men varmkorven slank ner utan problem. Efter en kort paus var vi laddade för runda två. Då skulle respektive hytt vara glänsande och godkänd av besättningen. Fortsättningsvis så tog vi upp arbetet inom arbetsområdena, vi dammsög, moppade, skrubbade och torkade i vad som kändes som en evighet. Till sist runt 16:30 tiden så var vårt uppdrag slutfört och eufori strömmade genom våra ådror. Till slut öppnades fängelseportarna och vi var fria att lämna båten, det dröjde dock inte länge innan det var dags att pallra sig tillbaka till båten för en välförtjänt trerätters. Denna festmåltid öppnades med en delikat Toast Skagen som serverades med en lokal citronläsk, följdes upp av en mör oxfilé som serverades med bea, rödvinssås, vitlökssmör samt råstekt potatis...otroligt. Aromerna från bean kombinerat med rödvinssåsen galopperade längs med gommen, smaskigt. Likt resan hade måltiden kommit mot ett abrupt och oönskat slut. Båten grät i symfoni när vi tryckte i oss cheesecaken med sylt, detta blev vår sista måltid ombord och det kändes tråkigt. Efter lyxmiddagen dundrade hela klassen ut och kände på Malaga för en sista gång.

Som de sista loggskrivarna är det tyvärr vår plikt att summera denna upplevelse utan klassen. Det var bra.

Personallogg:

iHola!

Málaga visar sig från sin bästa sida, sol och varmt. Ombord sliter elever och personal med slutstädning det putsas mässing, toaletter skuras och golven blir skinande rena. Vi lärare sitter med våra sista bedömningar och kan njuta av elevernas prestationer. Dessa två veckor har eleverna gjort till ett minne för livet. Arvid och jag kom ner efter att eleverna haft en tuff början på seglingen med ordentlig sjögång och sjösjuka men efter Vigo kom solen, värmen och delfiner. Många bra besök runt om i de olika länderna har satt krydda på vår segling och gav eleverna möjlighet till att fortsätta sina projekt med intervjuer och undersökningar. Mycket har hänt och många minnen finns med oss hem, men jag fick inte chansen att runda Bretagne.

JW

Avslutningslogg från besättningen:

Klockan är nu 03:50 och eleverna och lärarna har precis lämnat båten. När eleverna lämnat båten så lade sig lugnet över den och det känns väldigt tomt ombord.

Vilken segling! Vi har äntligen rundat Bretagne och kommit fram till vårt slutmål. Efter en något stökig början på resan så blev det bara bättre och bättre i samband med att det blev varmare och varmare ute. Elevernas engagemang till seglingen och livet ombord har varit otroligt att uppleva och har gjort det roligt att få lära ut.

Nattvakterna till sjöss är nog det som vi kommer att minnas mest. Inte bara på grund av alla fantastiska syner Moder jord bjudit på i form av mareld, delfiner i densamma, fantastisk stjärnhimmel och månsken utan även på grund av den stämning som skapas på bryggan under nattens timmar. Samtal som kan vara både fruktansvärt djupa om livets stora frågor men även löjligt ytliga som gör att skratten är många. Det är alltid spännande att få höra elevernas tankar.

Vi vill tacka eleverna för en fantastisk segling. Tack även till er därhemma som har lånat ut era mest dyrbara ägodelar till oss under den här tiden. Det är med lite vemod som vi släpper iväg dem från båten. Vi hoppas att eleverna, trots att engelska kanalen var hård och Bretagne aldrig tog slut, kommer att komma ihåg det här som en fin segling som de aldrig kommer att glömma. Nu är det dags att segla vidare mot studenten i vår och vi önska dem all lycka.

Vi syns på studenten!

Med många kramar från

Besättningen